

Мета гри:

- виховувати у дітей усвідомлене позитивне відношення до навчальної діяльності;
- закріпити уявлення дошкільнят про важливість та необхідність навчання у школі, викликати у них бажання стати школярами;
- викликати інтерес та повагу до людей, які працюють у школі;
- закріпити знання про шкільні речі;
- привчати дітей діяти в колективі ровесників, виконувати встановлені правила шкільного життя;
- формувати ініціативність, організованість, колективізм та дружні взаємовідносини між дітьми.

Підготовка до гри: екскурсія до школи, бесіда з вчителем, читання та обговорення художніх творів – О.Іваненко «Галочка», Є.Забіли «Мала школярка», Є.Саталкіна «Скоро до школи», бесіда за картиною «На уроці», заняття із серії «Скоро до школи ми йдемо», конструювання «Школа», малювання «Здрастуй школа!», дидактичні ігри, співання пісень, тиждень книги, виготовлення ігрових атрибутів – пеналів, зошитів, щоденників, дитячих книг.

Ігрові ролі: вчитель, бібліотекарі, водій, медсестра, буфетниці.

Хід гри:

(групова кімната об лаштована до гри та розділена на зони: вулиця, автобусна зупинка, автобус, шкільне подвір'я, класна кімната, кабінет медсестри, буфет, бібліотек).

Діти разом з вихователем стоять у колі та промовляють слова вітання:

Від серця я дарую вам тепло –
І кожен з нас відчує хай його.
Любов і щедрість,
Щирість, співчуття
Наповнюють теплом
Наші серця і життя.
Тепла тепер в нас вистачить на всіх –
Ми можемо зігріти цілий світ!

Далі діти грають у гру «Клубочок дружби» *(передають одне одному та розмотують клубок ниток, а вихователь промовляє вірш):*

Ллється дитині в серденько ласка,
Мудрість і розум, віра у казку,
Мамина ніжність, татова сила,
Щоб була добра, щедра і мила,
Щоб завжди душі людській зігрівала

Щоб для оточуючих сонечком стала!
Тебе любить – голубить матуся,
Тебе пестить та ніжить бабуся,
Любить – береже татусь,
Мудрості навчає дідусь.
Вчитель у школі, родина та друзі,
Кожен струмочок і пташка у лузі,
Всі малятко люблять – плекають,
Щастям – любов'ю оберігають,
Що ростеш ти людиною, дякуй усім.
Давайте приносити радість спілкування з нами всім!
І кожну улюблену свою рідну дитину
Щиро плекає ненька – Батьківщина.
Ви повинні про це, любі мої, пам'ятати,
Спробуйте ж для людей ясным сонечком стати!

Вихователь: - Діти, що утворилося з ниточок? (*Павутиння, мереживо*). Це мереживо показує нам як ми всі взаємопов'язані один з одним. Це мереживо є символом дружби між хлопчиками та дівчатками. А які на дотик нитки? (*М'які, теплі, ніжні, легкі*). Саме такими повинні бути відносини між друзями – теплими та ніжними.

Вихователь: - Ось, діти, і закінчується ваше дошкільне дитинство: попереду на вас чекає нове життя – ви підете до школи і станете першокласниками. А що таке школа? (*Це великий, світлий, затишний, теплий будинок, де навчаються діти*). А навіщо діти вчаться в школі? (*Щоб бути розумними, грамотними, добрими, культурними, працьовитими, здоровими, пізнавати світ, хто добре навчається, той добре працює*). Діти, а ви бажаєте навчатися в школі, бути школярами? Але поки ви у садочку, давайте пограємо у гру «Школа». Згодні?

(*Стук у двері*)

Вихователь: - До нас гості, заходьте будь ласка!

(*до кімнати заходить дівчина – школярка із портфелем та повітряними кульками*)

Дівчинка: - Добрий день, мене звать Настя, а вас? Я навчаюся у школі у третьому класі.

Вихователь: - Як звать твого вчителя? Чи є у тебе друзі у класі? Які уроки тобі подобаються? А ти із задоволенням ходиш до школи?

Дівчинка: - Я бачу, діти, ви збираєтесь грати в «Школу», а мені можна з вами? Добре!

Вихователь: - Діти, давайте згадаємо, люди яких професій працюють у школі (*вчитель, директор, психолог, бібліотекар, логопед, водій, медсестра, буфетниці, прибиральниця, двірник*). Давайте домовимось, хто із вас та які буде виконувати ролі в нашій грі. (*Діти*

розподіляють між собою наступні ролі – вчитель, бібліотекарі, буфетниці, медсестра, водій). Добре! Починаємо гру!

Вихователь: - До школи нам треба доїхати на шкільному автобусі (діти згадують та розповідають правила переходу вулиці, правила поведінки у транспорті; хлопчик, що виконує роль водія, сідає до автобуса, та бере в руки кермо). Малята, ось ми з вами відправляємось у дорогу, а щоб не сумувати давайте заспіваємо:

Я сонячний промінчик долоньками візьму,
Його я привітаю і посміхнусь йому.
Світи, світи, промінчик,
Даруй своє тепло,
Щоб хоч на мить тепліше
Усім, усім було!
Я всіх, чужих та рідних,
Людей, яких люблю,
Промінчиком чарівним
Розраджу й звеселю.
Світи, світи, промінчик,
Даруй своє тепло,
Щоб хоч на мить тепліше
Усім, усім було!
Якщо з моїх долоньок
Втече раптово він –
Я в сонечка на небі
Візьму іще один
Світи, світи, промінчик,
Даруй своє тепло,
Щоб хоч на мить тепліше
Усім, усім було!

Хлопчик – водій: - Зупинка школа!

(Діти виходять з автобуса, заходять до школи, лунає дзвоник, школярі рушають до класу та сідають за парти).

Вихователь – вчитель: - Діти, перший урок у нас буде математика (діти розповідають вірш – вітання)

Ми пізнайки – першачки, вчитись будем залюбки!
Хочем рахувать, писати і про все на світі знати.
«Пізнавай, читай, учись!» - ось такий у нас девіз.

Далі на уроці діти – учні виконують такі завдання:

- Рахуємо через два - від одного до двадцяти;
- Рахуємо через один - від двадцяти до одного;
- Рахуємо десятками (демонстраційний матеріал);

- Логічні задачі:
 - ❖ Лисиці курка сниться, курці сниться лисиця. Кому з них солодко спиться?
 - ❖ Була кішка, сорок кошенят, собака і людина. Скільки всього ніг?
 - ❖ Скільки у великий кошик яблук влізе?
 - ❖ Літнього дня на небі з'явилися три хмаринки. З кожної хмаринки падали по 4 сніжинки. Скільки всього сніжинок випало на землю?
 - ❖ Плавало 10 гусей. Лисиця 2 спіймала. Скільки гусей залишилось?
 - ❖ Скільки горобець зробить кроків за 5 років?
 - ❖ Росли 4 куща бузку. На кожному куці по 3 великі гілки, на кожній великій гілці по 2 маленьких. На кожній маленькій по 5 троянд. Скільки всього троянд?
- Письмові приклади (самостійна робота).

Вихователь – вчитель: - Молодці, діти! Дістаньте щоденник, я поставлю вам оцінку.

(Лунає дзвоник на перерву, діти прибирають учбовий матеріал на партах, на телефон до вчителя прийшло звукове повідомлення).

Вихователь – вчитель: - Діти, з вами хоче поспілкуватися завідуюча вашого дитячого садочку, куди ви ходили, коли були малюками.

(Телефонне спілкування під музичний супровід):

Завідуюча: - Алло, алло, мої веселі діти!

Як справи в школі йдуть у вас?

Алло, алло, чи можу я радіти,

Що ви прийшли у перший клас?

Діти: - Алло, алло! Завідуюча мила!

У нас чудово справи йдуть –

Ви вчили нас художниками бути

І нам цих правил не забудь

На радість школі й вчителям

Ми все малюєм тут і там:

На стінах жабки і жучки,

А на столах сидять пташки,

Ось на дверях, де кабінет,

Намалювали Ваш портрет.

А загалом, завідуюча мила,

Усе гаразд, усе гаразд!

Завідуюча: - Алло, алло, мої веселі діти!

Вважаю в вас найкращий клас.

Алло, алло вас прошу пояснити

Що ж відбувається у вас?
Діти: - Алло, алло, завідуюча мила,
У нас чудово справи йдуть –
Ви вчили як веселими нам бути,
І нам цих правил не забудь:
Андрій урок не відповів,
У школу кашку він привів,
Сергійко ручку загубив,
Артем синець собі набив,
Сашко сховався під столом,
І звідти стуга каблуком.
А загалом, завідуюча мила,
Усе гаразд, усе гаразд!

(далі на перерві діти грають в українську народну гру «Катруся і цапок»:

Вийшла Катя погуляти в зелений садок,
А за нею по садочку тупотить цапок.
Наставляє свої різки цапеня мале,
Повертає на доріжку де Катруся йде.
Ти рогатий, бородатий
Утікай, цапок.
Ми Катрусеньку маленьку
Просим у танок!

Під час гри одна дівчинка падає, інші дітки поспішають їй на допомогу та проводять її до медпункту, де медична сестра надає їй необхідні послуги).

(Лунає дзвоник на другий урок).

Вихователь – вчитель: - Наступним уроком, діти, буде грамота, його проведе наша гостя школярка Настя.

Школярка: - Першим завданням на уроці буде «Загадки портфеля». Я пропоную послухати та дати відповідь на загадки про шкільні речі.
(школярка загадує загадки та після відповіді дітей показує ці предмети, що лежать у портфелі)

Я беру в свою правицю
Із пеналу пенічницю.
Я писати тільки вчуся,
Зосереджуся, зберуся.
Крапка, рисочка, карлючка
Наче пишем я і ... (ручка)

Довгі палички кругленькі
Сині, жовті, червоненькі.
На папері походили
Кольори свої лишили.
Звуться палички оці
Кольорові ... (олівці)

Лиш помилка суне носа
На підмогу її просим –
Потанцює, покружляє
І помилки вже немає.
В кого ж виникла ця думка,
Щоб з'явилась дивна ... (гумка)

Рівно ризику провести
І квадратик спробуй,
Та візьми спочатку ти
Цю пряму особу.
Натиск витримає стійко
Впевнена, струнка ... (лінійка)

Її шанує кожен,
Вона повідає може
Про все на білім світі
Дорослому і дітям.
До знань веде доріжка,
Коли з тобою ... (книжка)

Є в тебе справжній, вірний
друг–
Про це не забувай,
Він розповість про все навкруг –
Про море, гори, ліс і луг,
Тобі задачки заважкі
Терпляче пояснить.
Зчепились в класі хлопчак –
Він їх розборонить.
Хто ж цей мудрий друг?
(учитель)

Далі школярка – вчитель пропонує дітям – учням згадати та розповісти прислів'я про навчання; відповіді дітей:

- Грамоти вчиться – завжди пригодиться.
- Здобудеш освіту – побачиш більше світу.
- Ніколи не кажи не вмію – а кажи навчуся.
- Вчення світ – а не вчення – тьма.
- Пташка красна своїм пір'ям, а людина - своїм знанням.
- Хто більше читає, той більше знає.

Дівчинка – школярка: - А зараз діти пропоную вам гру «Плутанина»:

Геть усе на світі
Переплутав хлопчик Вітя.
Каже : - Діти вчаться в полі,
А комбайн працює в школі.
Всіх людей стрижуть в лікарні,
А лікують в перукарні.
Ми книжки берем в аптеці,
Ліки – у бібліотеці.
От який Вітьок дивак!
Ви ж бо знаєте – це не так!
Випрайте помилки.
Діти, звісно, вчаться в ...
А комбайн працює в ...

В кінці уроку школярка – вчитель Настя просить дітей – школярів приготувати щоденники для оцінювання їхньої роботи на уроці.

(Лунає дзвоник)

На перерві всі діти йдуть до буфету, де їх чекають буфетниці, заказують та пригощаються солодощами.

(Лунає дзвоник)

Вихователь – вчитель: - на третьому уроці ми з вами, діти, йдемо до бібліотеки. (в бібліотеці на дітей чекають бібліотекарі, перед якими лежать на столах читацькі формуляри. На столах стоять портрети знайомих письменників – Т.Шевченко, Л.Українка, Н.Забіла, К.Чуковський, С.Мершак, В.Сухомлинський, Ш.Перро, бр.Грім, Г.Андерсен, А.-С. Екзюпері; біля портретів - дитячі книжки. Діти називають автора твору та читають його назву; потім з книгою підходять до бібліотекаря, який знаком – символом відмічає книгу у формулярі. Діти вибрані книжки кладуть до папок).

(Лунає дзвоник)

Вихователь – вчитель: - Ось і закінчилися уроки у школі. Я пропоную вам, дітки, влаштувати виставку намальованих вами малюнків «Здрастуй, школа!»

(діти на магнітній дошці виставляють свої малюнки та розповідають що вони намалювали – класна кімната, спортивний зал, бібліотека, їдальня, живий куточок, шкільне подвір'я, шкільний автобус, школа, вчитель з учнями; свій малюнок виставляє і школярка Настя.)

Діти співають пісню «Чому учат в школі»

Потім вони розповідають вірш «Ми - маленькі українці»:

Маленькі наші ноги
Та знають свою путь –
Для слави України,
Як вирснуть, підуть.

Маленкі наші руки
І кріпнуть, і ростуть –
Для щастя України
Всею працю віддадуть.

Дитячі в нас серденька
Та добрі в них чуття –
Любити Україну
Будуть піле життя!

(Настя – школярка прощається з дітьми, відмічає які вони розумні, кмітливі, уважні, старанні та виховані, на згадку про зустріч дарує настільну гру і чекає на зустріч у школі).

Вихователь: - А ми, любі діти, збираємо свої речі, повертаємось додому, щоб розповісти батькам, друзям про шкільні успіхи, порадувати гарними оцінками.